

Even in de put

Op een bepaald moment kwam in de parochie de oude kerk weer vrij. Vele jaren waren daar bedrijven gehuisvest, maar toen de ruimte niet meer aangepast bleek aan de moderne eisen van een werkplaats, wilde de kerkfabriek die ruimte verhuren. Een klein toneelgezelschap als Kreabo vzw had noch de nodige mensen noch de nodige financiën om op dit aanbod in te gaan. Bovendien moest de binnenruimte behoorlijk gerenoveerd worden om als toneelzaal te kunnen dienen. De toen al enkele jaren bestaande petanqueclub had de mogelijkheden wel. Zij hebben gedurende maanden heel hard gewerkt om de hal aan hun wensen aan te passen. Contact met verantwoordelijken van de petanqueclub liet ze bij Kreabo vzw hopen dat ze terug in de eigen parochie konden spelen. De oude kerk had inderdaad een tijd als parochiezaal gediend. Er was zelfs een echt podium. Met veel goede moed trokken ze ernaar toe, gewapend met kamerbreed tapijt van het autosalon om op de petanquebanen te leggen, maar ze zouden er vlug weer weg zijn. De belangen van een toneelgezelschap leken niet te verenigen met die van een petanqueclub. Begrijpelijk. Bovendien palmden ze die mensen hun kantine, die op het podium gevestigd was, gedurende een veertiental dagen in. Kreabo vzw begreep dat ze best weggingen. Ze zaten in de diepste put waarin ze ooit gezeten hebben. Er gingen zelfs stemmen op met alles te stoppen. En toch hebben ze doorgezet.